

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства
та природокористування

Кафедра державного управління, документознавства
та інформаційної діяльності

06-14-121М

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до виконання практичних завдань
та самостійної роботи
з навчальної дисципліни

«Публічне управління в духовно-культурній сфері»
для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського)
рівня за освітньо-професійною програмою «Публічне
управління та адміністрування» спеціальності
281 «Публічне управління та адміністрування»
денної та заочної форм навчання

Рекомендовано
Науково-методичною радою
з якості ННІЕМ
протокол № 2
від 27.01. 2021 р.

Рівне – 2021

Методичні вказівки до виконання практичних завдань та самостійної роботи з навчальної дисципліни «Публічне управління в духовно-культурній сфері» для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня за освітньо-професійною програмою «Публічне управління та адміністрування» спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» денної та заочної форм навчання [Електронне видання] / Дробко Е.В. – Рівне : НУВГП, 2021. – 47 с.

Укладач: Дробко Е.В., к.держ.упр., доцент, доцент кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності.

Схвалено на засіданні кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності.
Протокол № 6 від «26» січня 2021 р.

Схвалено рішенням групи забезпечення
Протокол № 1 від «26» січня 2021 р.

Відповідальний за випуск: Тихончук Л. Х., д.держ.упр., в.о. завідувача кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності

Керівник групи забезпечення спеціальності
д.держ.упр.

Тихончук Л. Х.

© Дробко Е. В., 2021
© НУВГП, 2021

ЗМІСТ

1. Мета і завдання вивчення дисципліни.....	4
2. Тематика практичних занять	6
Тема 1. Сутність, зміст та складові публічного управління в духовній та культурній сферах життя суспільства	6
Тема 2. Публічне управління в духовно-культурній сфері суспільства: інституційний аспект. Міністерство культури та інформаційної політики України	10
Тема 3. Центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується через Міністра культури та інформаційної політики. Державна служба України з етнополітики та свободи совісті	13
Тема 4. Державне агентство України з питань кіно	15
Тема 5. Державний комітет телебачення і радіомовлення України..	17
Тема 6. Український інститут національної пам'яті	18
Тема 7. Державне агентство з питань мистецтв та мистецької освіти	20
Тема 8. Державне агентство розвитку туризму України	21
Тема 9. Державна інспекція культурної спадщини України	23
3. Тематика самостійної роботи.....	25
4. Тестова програма.....	35
5. Список рекомендованої літератури.....	43

1. МЕТА І ЗАВДАННЯ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Ключовими проблемами публічного управління в духовно-культурній сфері є налагодження ефективної державної політики, спрямованої на забезпечення сталого розвитку закладів і установ культури та мистецтва, мистецької освіти, туристичної сфери, сфери кіно, телебачення і радіомовлення, релігійних організацій, розвитку та функціонування української мови як державної у різних сферах суспільного, національного і державного буття, інтеграція національних меншин в єдиний загальнонаціональний гуманітарний простір України, єдність національного культурного простору та культурної спадщини України, формування національної культурної ідентичності.

Зазначене зумовлює важливість засвоєння системи знань про закономірності публічного управління в духовній та культурній сферах суспільного життя в Україні.

Дисципліна «Публічне управління в духовно-культурній сфері» розрахована на студентів, які навчаються за освітньо-професійною програмою «Публічне управління та адміністрування» підготовки бакалаврів зі спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування».

Мета курсу «Публічне управління в духовно-культурній сфері» – формування у студентів фундаментальних знань з теорії та практики публічного управління в духовно та культурній сферах життя країни, а також виробити в них практичні навички опрацьовувати й обґрунтовувати конкретні пропозиції, які стосуються актуальних проблем розвитку сфери духовності та культури на державному, регіональному рівнях та на рівні об'єднаних територіальних громад (ОТГ).

Основним завданням навчальної дисципліни «Публічне управління в духовно-культурній сфері» є вивчення теоретичних положень та оволодіння відповідним інструментарієм щодо використання сучасних механізмів публічного управління держави в цілому, в тому числі й в духовно-культурній сфері, громадянського суспільства, які б дозволили посилити взаємну відповідальність усіх суб'єктів суспільного життя, створити умови для стійкого стабільного розвитку Української держави.

Відповідно до освітньо–професійної програми, з навчальної дисципліни «Публічне управління соціальним розвитком» **студенти повинні знати:**

- зміст, задачі та структуру курсу;
- суть основних термінів, категорій та понять;
- сутність, складові, цілі, принципи, особливості публічного управління в духовній та культурній сферах;
- ключові чинники духовного та культурного розвитку суспільства;
- нормативно-правове забезпечення публічного управління в духовно-культурній сфері;
- основні механізми та базові інструменти політики держави в духовній і культурній сферах;
- методи публічного управління в духовно-культурній сфері;
- систему інституційного забезпечення здійснення політики держави в духовній і культурній сферах та її основні елементи;

вміти:

- розробляти підходи до удосконалення системи публічного управління в духовно-культурній сфері;
- здійснювати моніторинг розвитку держави в духовній сфері та сфері культури ;
- оцінювати ефективність діючих механізмів публічного управління в духовно-культурній сфері;
- досліджувати основні напрями реформування духовно-культурної сфери в Україні.

2. ТЕМАТИКА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ В ДУХОВНО-КУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ

Практичне заняття № 1

Тема 1. Сутність, зміст та складові публічного управління в духовній та культурній сферах життя суспільства.

1. Поняття публічного управління в духовно-культурній сфері, його сутність та зміст.
2. Складові розвитку держави в сферах духовності та культури.
3. Цілі духовного та культурного розвитку, засоби та методи їх досягнення.
4. Особливості публічного управління в духовно-культурній сфері.

Мета: дати визначення поняття «розвиток», «розвиток в духовній сфері», «розвиток в сфері культури», «публічне управління в духовно-культурній сфері», сформулювати сутність і зміст цих понять, дослідити особливості публічного управління в духовно-культурній сфері розвитку суспільства.

Норма часу: 10 год.

Питання для обговорення:

1. Дайте визначте поняття «розвиток».
2. В чому полягає сутність понять «розвиток в духовній сфері», «розвиток в сфері культури», «публічне управління в духовно-культурній сфері».
3. Сформулюйте основні складові компоненти «публічного управління в духовно-культурній сфері».
4. Що впливає на стан розвиток суспільства в духовній сфері. Що потрібно для того, щоб цей стан покращувався? Що держава повинна робити для цього?
5. Чи впливають позитивні зрушення в духовній сфері і як саме на стан економічного і соціального розвитку суспільства?
6. Яким чином зміни (як позитивні так і негативні) в духовній сфері суспільства впливають на сферу культури?

Список використаних джерел та літератури

1. Абрамов В. І. Духовність суспільства : методологія системного вивчення. Київ : Вид-во КНЕУ, 2004. 236 с.
2. Антонюк О. В. Основи етнополітики : навч. посіб. Київ : МАУП, 2005. 432 с.
3. Здіорук С. І. Суспільно-релігійні відносини: виклики Україні XXI століття. Київ : Знання, 2005. 552 с.
4. Іванівський В. В. Телерадіопростір регіонів України : проблеми та перспективи розвитку на шляху до інформаційного суспільства / В. В. Іванівський // Вісн. Житомир. держ. ім. І. Франка. – 2007. – Вип. 31. – С. 16–20.
5. Котигоренко В. Етнічні конфлікти і протистояння в сучасній Україні : політологічний концепт / В. Котигоренко. Київ : Світогляд, 2004. – 722 с.
6. Луценко В. В. Формування та реалізація державної політики у сфері релігіїв умовах європейської інтеграції України : Дис. ... канд. держ. упр. : 25.00.02. Київ : Національна академія державного управління при Президентові України, 2019. URL: <http://academy.gov.ua/pages/dop/138/files/e00e5620-eee7-4467-ac86-13c5b4db6269.pdf>.
7. Здіорук С. І. Завдання гуманітарної політики України в контексті сучасних політичних реалій. Україна: стратегічні пріоритети, аналітичні оцінки - 2005 / За ред. О. С. Власюка. Київ : Знання, 2005. С. 372–390.
8. Звіряка А. І. Досвід паспортизації об'єктів культурної спадщини Національного заповідника «Батьківщина Тараса Шевченка». Праці НДІПД. Вип. 2. Київ : АртЕк, 2006. С.115–125.
9. Зелений В. Туризм як складова економічного розвитку малих історичних міст. Актуальні пробл. держ. упр.: Зб. наук. пр. ДРІДУ НАДУ. Вип. 4 (26). 2006. С. 247–254.
10. Зелений В. Туризм як складова економічного розвитку малих історичних міст / В. Зелений // Актуальні пробл. держ. упр. : Зб. наук. пр. ДРІДУ НАДУ. Вип. 4 (26). 2006. С. 247–254.
11. Попок А. А. Закордонне українство як об'єкт державної політики. Київ : 2007.
12. Тертичка В. В. Державна політика : аналіз та здійснення в Україні. – К. : Основи, 2002. – 750 с.
13. Україна : стратегічні пріоритети (аналітичні записки) / За заг. ред. О. С. Власюка. – К. : НІСД, 2006. – 576 с.

14. Дробко Е. В. Удосконалення організаційного механізму взаємодії органів державної влади та церкви в сфері реалізації свободи совісті та віросповідання в Україні / Е. В. Дробко, Т. М. Івашук // Державне управління: удосконалення та розвиток [Електронний ресурс] : електрон. науков. фах. вид. — 2014. — 12. — Режим доступу : <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=793>.

15. Дробко Е. В. Світова практика побудови моделей державно-конфесійних відносин – досвід для України / Е. В. Дробко // Інвестиції: практика та досвід [Текст]. — 2015. — № 2. — С. 108—111. — Режим доступу : http://www.investplan.com.ua/pdf/2_2015/25.pdf.

16. Дробко Е. В. Побудова партнерської моделі державно-конфесійних відносин в Україні — практичний аспект / Е. В. Дробко // Державне управління: удосконалення та розвиток [Електронний ресурс]. — 2015. — № 1. — Режим доступу : <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=806>.

17. Дробко Е. В. Трудова міграція та українська діаспора за кордоном / Е. В. Дробко // Університетські наукові записки [Текст]. — Хмельницький : Хмельницький університет управління та права, 2006. — № 2 (18). — С. 302—309.

18. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

19. Про свободу совісті та релігійні організації : Закон України від 23.04.1991 № 987-12. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/987-12>. (дата звернення: 25.01.2021).

20. Про культуру : Закон України від 14.12.2010 № 2778-17. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2778-17>. (дата звернення: 25.01.2021).

21. Про утворення Державної служби України з етнополітики та свободи совісті : Постанова Кабінету Міністрів України від 12.06.2019 р. № 503. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/503-2019-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

22. Про затвердження Положення про Державну службу України з етнополітики та свободи совісті та внесення змін до Положення про Міністерство культури України : Постанова Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 р. № 812. URL:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/812-2019-%D0%BF#n9>. (дата звернення: 25.01.2021).

23. Деякі питання діяльності Міністерства культури та інформаційної політики : Постанова Кабінету Міністрів України від 16.10.2019 р. № 885. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/885-2019-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

24. Структура апарату Міністерства культури та інформаційної політики України : наказ Міністерства культури та інформаційної політики України від 08.08.2020 № 2025 р. URL: <https://mkip.gov.ua/files/pdf/Doc1.pdf>.

25. Керівництво Міністерства культури та інформаційної політики України. URL: <https://mkip.gov.ua/content/komanda.html>. (дата звернення: 25.01.2021).

26. Центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується через Міністра культури та інформаційної політики. URL: <https://mkip.gov.ua/content/covv.html>. (дата звернення: 25.01.2021).

27. Про затвердження Положення про Державне агентство України з питань кіно : Постанова Кабінету Міністрів України від 17 липня 2014 р. № 277 URL: <https://usfa.gov.ua/documents-page/postanova-kabinetu-ministriv-ukrainy-vid-17-lypnya-2014-r-277-pro-zatverdzhennya-polozhennya-pro-i482>. (дата звернення: 25.01.2021).
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/277-2014-%D0%BF#Text>.

28. Про затвердження Положення про Державний комітет телебачення і радіомовлення України : Постанова Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 р. № 341. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/341-2014-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021)

29. Структура апарату Українського інституту національної пам'яті. URL: <https://uinp.gov.ua/pro-instytut/komanda/aparat-instytutu>. (дата звернення: 25.01.2021).

30. Деякі питання Українського інституту національної пам'яті : Постанова Кабінету Міністрів України від 12.11.2014 р. № 684. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/684-2014-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

31. Деякі питання діяльності центральних органів виконавчої влади у сфері культури : Постанова Кабінету Міністрів України від 27.05.2020 р. № 434. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/434-2020-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

32. Деякі питання діяльності Державне агентство розвитку туризму України : Постанова Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 р. № 1162. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1162-2019-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

33. Питання утворення деяких центральних органів виконавчої влади : Постанова Кабінету Міністрів України від 04.12.2019 р. № 995. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995-2019-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

Практичне заняття № 2

Тема 2. Публічне управління в духовно-культурній сфері суспільства: інституційний аспект. Міністерство культури та інформаційної політики України.

1. Міністерство культури та інформаційної політики України (МКІП) є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах культури, державної мовної політики, популяризації України у світі, державного іномовлення, інформаційного суверенітету та інформаційної безпеки, а також забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах кінематографії, відновлення та збереження національної пам'яті, міжнаціональних відносин, релігії та захисту прав національних меншин в Україні, мистецтв, охорони культурної спадщини, музейної справи, вивезення, ввезення і повернення культурних цінностей.

2. МКІП є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері телебачення і радіомовлення, інформаційній та видавничій сфері, у сфері туризму та курортів (крім здійснення державного нагляду (контролю) у сфері туризму та курортів).

3. Нормативно-правове забезпечення процесу створення МКІП.

4. Організаційна структура МКІП.

5. Повноваження МКІП згідно Положення про Міністерство культури та інформаційної політики України (постанова Кабінету Міністрів України від 16.10.2019 р. № 885).

6. Центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується через МКІП.

Мета: Ознайомити студентів із інституційною та організаційною складовою Міністерство культури та інформаційної політики України. Розкрити стан нормативно-правового забезпечення діяльності МКІП.

Норма часу: 6 год.

Питання для обговорення:

1. У чому полягає зміст положень абзаців 1-3 п. 1 Положення про Міністерство культури та інформаційної політики України згідно постанови Кабінету Міністрів України від 16.10.2019 р. № 885?
2. Якими нормативно-правовими актами у своїй діяльності керується МКІП?
3. Дайте характеристику організаційній структурі апарату МКІП.
4. Які повноваження МКІП передбачено у постанові Кабінету Міністрів України від 16.10.2019 р. № 885?
5. Назвіть Центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується через МКІП.

Список використаних джерел та літератури

1. Абрамов В. І. Духовність суспільства : методологія системного вивчення. Київ : Вид-во КНЕУ, 2004. 236 с.
2. Антонюк О. В. Основи етнополітики : навч. посіб. Київ : МАУП, 2005. 432 с.
3. Здіорук С. І. Суспільно-релігійні відносини: виклики Україні XXI століття. Київ : Знання, 2005. 552 с.
4. Іванівський В. В. Телерадіопростір регіонів України : проблеми та перспективи розвитку на шляху до інформаційного суспільства / В. В. Іванівський // Вісн. Житомир. держ. ім. І. Франка. – 2007. – Вип. 31. – С. 16–20.
5. Котигоренко В. Етнічні конфлікти і протистояння в сучасній Україні : політологічний концепт / В. Котигоренко. Київ : Світогляд, 2004. – 722 с.
6. Луценко В. В. Формування та реалізація державної політики у сфері релігії в умовах європейської інтеграції України : Дис. ... канд. держ. упр. : 25.00.02. Київ : Національна академія державного управління при Президентові України, 2019. URL: <http://academy.gov.ua/pages/dop/138/files/e00e5620-eee7-4467-ac86-13c5b4db6269.pdf>.
7. Здіорук С. І. Завдання гуманітарної політики України в контексті сучасних політичних реалій. Україна: стратегічні пріоритети,

аналітичні оцінки - 2005 / За ред. О. С. Власюка. Київ : Знання, 2005. С. 372–390.

8. Зелений В. Туризм як складова економічного розвитку малих історичних міст. Актуальні пробл. держ. упр.: Зб. наук. пр. ДРІДУ НАДУ. Вип. 4 (26). 2006. С. 247–254.

9. Попок А. А. Закордонне українство як об'єкт державної політики. Київ : 2007.

10. Тертичка В. В. Державна політика : аналіз та здійснення в Україні. – К. : Основи, 2002. – 750 с.

11. Дробко Е. В. Удосконалення організаційного механізму взаємодії органів державної влади та церкви в сфері реалізації свободи совісті та віросповідання в Україні / Е. В. Дробко, Т. М. Іващук // Державне управління: удосконалення та розвиток [Електронний ресурс] : електрон. науков. фах. вид. — 2014. — 12. — Режим доступу : <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=793>.

12. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

13. Про свободу совісті та релігійні організації : Закон України від 23.04.1991 № 987-12. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/987-12>. (дата звернення: 25.01.2021).

14. Про культуру : Закон України від 14.12.2010 № 2778-17. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2778-17>. (дата звернення: 25.01.2021).

15. Деякі питання діяльності Міністерства культури та інформаційної політики : Постанова Кабінету Міністрів України від 16.10.2019 р. № 885. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/885-2019-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

16. Структура апарату Міністерства культури та інформаційної політики України : наказ Міністерства культури та інформаційної політики України від 08.08.2020 № 2025 р. URL: <https://mkip.gov.ua/files/pdf/Doc1.pdf>.

17. Керівництво Міністерства культури та інформаційної політики України. URL: <https://mkip.gov.ua/content/komanda.html>. (дата звернення: 25.01.2021).

18. Центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується через Міністра культури та

інформаційної політики. URL: <https://mkip.gov.ua/content/covv.html>.
(дата звернення: 25.01.2021).

Практичне заняття № 3

Тема 3. Центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується через Міністра культури та інформаційної політики. Державна служба України з етнополітики та свободи совісті.

1. Процес утворення Державної служби України з етнополітики та свободи совісті у складі МКП.
2. Нормативно-правове забезпечення діяльності Державної служби України з етнополітики та свободи совісті.
3. Державна служба України з етнополітики та свободи совісті (ДЕСС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики і який реалізує державну політику у сфері міжнаціональних відносин, релігії та захисту прав національних меншин в Україні.
4. Повноваження ДЕСС, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 р. № 812.
5. Організаційна структура апарату управління ДЕСС.

Мета: З'ясувати повноваження ДЕСС як центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері міжнаціональних відносин, релігії та захисту прав національних меншин в Україні.

Норма часу: 6 год.

Питання для обговорення:

1. Охарактеризуйте процес утворення Державної служби України з етнополітики та свободи совісті у складі МКП.
2. Яка мета створення ДЕСС?
3. Яким чином ДЕСС забезпечує стан публічного управління в духовній сфері та в сфері культури?
4. Які повноваження ДЕСС, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 р. № 812, є, на Вашу думку, самими важливими?

5. Які основні завдання ДЕСС передбачені в Положенні про діяльність цього органу (постанова Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 р. № 812)?

Список використаних джерел та літератури

1. Абрамов В. І. Духовність суспільства : методологія системного вивчення. Київ : Вид-во КНЕУ, 2004. 236 с.

2. Антонюк О. В. Основи етнополітики : навч. посіб. Київ : МАУП, 2005. 432 с.

3. Здіорук С. І. Суспільно-релігійні відносини: виклики Україні XXI століття. Київ : Знання, 2005. 552 с.

4. Луценко В. В. Формування та реалізація державної політики у сфері релігій у умовах європейської інтеграції України : Дис. ... канд. держ. упр. : 25.00.02. Київ : Національна академія державного управління при Президентові України, 2019. URL: <http://academy.gov.ua/pages/dop/138/files/e00e5620-eee7-4467-ac86-13c5b4db6269.pdf>.

5. Дробко Е. В. Удосконалення організаційного механізму взаємодії органів державної влади та церкви в сфері реалізації свободи совісті та віросповідання в Україні / Е. В. Дробко, Т. М. Іващук // Державне управління: удосконалення та розвиток [Електронний ресурс] : електрон. науков. фах. вид. — 2014. — 12. — Режим доступу : <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=793>.

6. Дробко Е. В. Світова практика побудови моделей державно-конфесійних відносин – досвід для України / Е. В. Дробко // Інвестиції: практика та досвід [Текст]. — 2015. — № 2. — С. 108—111. — Режим доступу : http://www.investplan.com.ua/pdf/2_2015/25.pdf.

7. Дробко Е. В. Побудова партнерської моделі державно-конфесійних відносин в Україні — практичний аспект / Е. В. Дробко // Державне управління: удосконалення та розвиток [Електронний ресурс]. — 2015. — № 1. — Режим доступу : <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=806>.

8. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

9. Про свободу совісті та релігійні організації : Закон України від 23.04.1991 № 987-12. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/987-12>. (дата звернення: 25.01.2021).

10. Про культуру : Закон України від 14.12.2010 № 2778-17. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2778-17>. (дата звернення: 25.01.2021).

11. Про утворення Державної служби України з етнополітики та свободи совісті : Постанова Кабінету Міністрів України від 12.06.2019 р. № 503. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/503-2019-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

12. Про затвердження Положення про Державну службу України з етнополітики та свободи совісті та внесення змін до Положення про Міністерство культури України : Постанова Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 р. № 812. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/812-2019-%D0%BF#n9>. (дата звернення: 25.01.2021).

Практичне заняття № 4

Тема 4. Державне агентство України з питань кіно.

1. Процес утворення Державного агентства України з питань кіно (Держкіно) у складі МКІП.

2. Нормативно-правове забезпечення діяльності Держкіно.

3. Держкіно є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики і який реалізує державну політику у сфері кінематографії.

4. Повноваження Держкіно, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 17.07.2014 р. № 277.

5. Організаційна структура апарату управління Держкіно.

Мета: З'ясувати повноваження Держкіно як центрального органу виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики і який реалізує державну політику у сфері кінематографії.

Норма часу: год.

Питання для обговорення:

1. Охарактеризуйте процес утворення Держкіно у складі МКІП.

2. Яка мета створення Держкіно?
3. Яким чином Держкіно забезпечує стан публічного управління в духовній сфері та в сфері культури?
4. Які повноваження Держкіно, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 17.07.2014 р. № 277, є, на Вашу думку, самими важливими?
5. Які основні завдання Держкіно передбачені в Положенні про діяльність цього органу (постанова Кабінету Міністрів України від 17.07.2014 р. № 277)?

Список використаних джерел та літератури

1. Абрамов В. І. Духовність суспільства : методологія системного вивчення. Київ : Вид-во КНЕУ, 2004. 236 с.
2. Іванівський В. В. Телерадіопростір регіонів України : проблеми та перспективи розвитку на шляху до інформаційного суспільства / В. В. Іванівський // Вісн. Житомир. держ. ім. І. Франка. – 2007. – Вип. 31. – С. 16–20.
3. Здіорук С. І. Завдання гуманітарної політики України в контексті сучасних політичних реалій. Україна: стратегічні пріоритети, аналітичні оцінки - 2005 / За ред. О. С. Власюка. Київ : Знання, 2005. С. 372–390.
4. Тертичка В. В. Державна політика : аналіз та здійснення в Україні. – К. : Основи, 2002. – 750 с.
5. Україна : стратегічні пріоритети (аналітичні записки) / За заг. ред. О. С. Власюка. – К. : НІСД, 2006. – 576 с.
6. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).
7. Про культуру : Закон України від 14.12.2010 № 2778-17. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2778-17>. (дата звернення: 25.01.2021).
8. Центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується через Міністра культури та інформаційної політики. URL: <https://mkip.gov.ua/content/covv.html>. (дата звернення: 25.01.2021).
9. Про затвердження Положення про Державне агентство України з питань кіно : Постанова Кабінету Міністрів України від 17 липня 2014

р. № 277 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/277-2014-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

Практичне заняття № 5

Тема 5. Державний комітет телебачення і радіомовлення України.

1. Процес утворення Державного комітет телебачення і радіомовлення України (Держкомтелерадіо) у складі МКІП.
2. Нормативно-правове забезпечення діяльності Держкомтелерадіо.
3. Держкомтелерадіо є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики.
4. Повноваження Держкомтелерадіо, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 р. № 341.
5. Організаційна структура апарату управління Держкомтелерадіо.

Мета: З'ясувати повноваження Держкомтелерадіо як центрального органу виконавчої влади із спеціальним статусом, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики.

Норма часу: 8 год.

Питання для обговорення:

1. Охарактеризуйте процес утворення Держкомтелерадіо у складі МКІП.
2. Яка мета створення Держкомтелерадіо?
3. Яким чином Держкомтелерадіо забезпечує стан публічного управління в духовній сфері та в сфері культури?
4. Які повноваження Держкомтелерадіо, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 р. № 341, є, на Вашу думку, самими важливими?
5. Які основні завдання Держкомтелерадіо передбачені в Положенні про діяльність цього органу (постанова Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 р. № 341)?

Список використаних джерел та літератури

1. Іванівський В. В. Телерадіопростір регіонів України : проблеми та перспективи розвитку на шляху до інформаційного суспільства / В.

В. Іванівський // Вісн. Житомир. держ. ім. І. Франка. – 2007. – Вип. 31. – С. 16–20.

2. Тертичка В. В. Державна політика : аналіз та здійснення в Україні. – К. : Основи, 2002. – 750 с.

3. Україна : стратегічні пріоритети (аналітичні записки) / За заг. ред. О. С. Власюка. – К. : НІСД, 2006. – 576 с.

4. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

5. Центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується через Міністра культури та інформаційної політики. URL: <https://mkip.gov.ua/content/covv.html>. (дата звернення: 25.01.2021).

6. Про затвердження Положення про Державний комітет телебачення і радіомовлення України : Постанова Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 р. № 341. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/341-2014-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021)

Практичне заняття № 6

Тема 6. Український інститут національної пам'яті.

1. Процес утворення Українського інституту національної пам'яті (Інститут) у складі МКІП.

2. Нормативно-правове забезпечення діяльності Інституту.

3. Держкомтелерадіо є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики і який реалізує державну політику у сфері відновлення та збереження національної пам'яті Українського народу.

4. Повноваження Інституту, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 12.11.2014 р. № 684.

5. Організаційна структура апарату управління Інституту.

Мета: З'ясувати повноваження Українського інституту національної пам'яті як центрального органу виконавчої влади діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики

і який реалізує державну політику у сфері відновлення та збереження національної пам'яті Українського народу.

Норма часу: 6 год.

Питання для обговорення:

1. Охарактеризуйте процес утворення Українського інституту національної пам'яті у складі МКІП.
2. Яка мета створення Інституту?
3. Яким чином Інститут забезпечує стан публічного управління в духовній сфері та в сфері культури?
4. Які повноваження Інституту, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 12.11.2014 р. № 684, є, на Вашу думку, самими важливими?
5. Які основні завдання Інституту передбачені в Положенні про діяльність цього органу (постанова Кабінету Міністрів України від 12.11.2014 р. № 684)?

Список використаних джерел та літератури.

1. Котигоренко В. Етнічні конфлікти і протистояння в сучасній Україні : політологічний концепт / В. Котигоренко. Київ : Світогляд, 2004. – 722 с.
2. Попок А. А. Закордонне українство як об'єкт державної політики. Київ : 2007.
3. Тертичка В. В. Державна політика : аналіз та здійснення в Україні. – К. : Основи, 2002. – 750 с.
4. Україна : стратегічні пріоритети (аналітичні записки) / За заг. ред. О. С. Власюка. – К. : НІСД, 2006. – 576 с.
5. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).
6. Структура апарату Українського інституту національної пам'яті. URL: <https://uinp.gov.ua/pro-institut/komanda/aparat-institutu>. (дата звернення: 25.01.2021).
7. Деякі питання Українського інституту національної пам'яті URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/684-2014-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

Практичне заняття № 7

Тема 7. Державне агентство з питань мистецтв та мистецької освіти.

1. Процес утворення Державного агентства з питань мистецтв та мистецької освіти (Держмистецтв) у складі МКІП.
2. Нормативно-правове забезпечення діяльності Держмистецтв.
3. Держмистецтв є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики і який реалізує державну політику у сфері мистецтв та спеціалізованої мистецької освіти.
4. Повноваження Держмистецтв, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 27.05.2020 р. № 434.
5. Організаційна структура апарату управління Держмистецтв.

Мета: З'ясувати повноваження Державного агентства з питань мистецтв та мистецької освіти як центрального органу виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики і який реалізує державну політику у сфері мистецтв та спеціалізованої мистецької освіти.

Норма часу: 6 год.

Питання для обговорення:

1. Охарактеризуйте процес утворення Держмистецтв у складі МКІП.
2. Яка мета створення Держмистецтв?
3. Яким чином Держмистецтв забезпечує стан публічного управління в духовній сфері та в сфері культури?
4. Які повноваження Держмистецтв, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 27.05.2020 р. № 434, є, на Вашу думку, самими важливими?
5. Які основні завдання Держмистецтв передбачені в Положенні про діяльність цього органу (постанова Кабінету Міністрів України від 27.05.2020 р. № 434)?

Список використаних джерел та літератури.

1. Абрамов В. І. Духовність суспільства : методологія системного вивчення. Київ : Вид-во КНЕУ, 2004. 236 с.

2. Здіорук С. І. Завдання гуманітарної політики України в контексті сучасних політичних реалій. Україна: стратегічні пріоритети, аналітичні оцінки - 2005 / За ред. О. С. Власюка. Київ : Знання, 2005. С. 372–390.

3. Тертичка В. В. Державна політика : аналіз та здійснення в Україні. – К. : Основи, 2002. – 750 с.

4. Україна : стратегічні пріоритети (аналітичні записки) / За заг. ред. О. С. Власюка. – К. : НІСД, 2006. – 576 с.

5. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

6. Про свободу совісті та релігійні організації : Закон України від 23.04.1991 № 987-12. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/987-12>. (дата звернення: 25.01.2021).

7. Про культуру : Закон України від 14.12.2010 № 2778-17. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2778-17>. (дата звернення: 25.01.2021).

8. Деякі питання діяльності центральних органів виконавчої влади у сфері культури : Постанова Кабінету Міністрів України від 27.05.2020 р. № 434. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/434-2020-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

Тема 8. Державне агентство розвитку туризму України.

1. Процес утворення Державного агентства розвитку туризму України (ДАРТ) у складі МКІП.

2. Нормативно-правове забезпечення діяльності ДАРТ.

3. ДАРТ є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики і який реалізує державну політику у сфері туризму та курортів (крім здійснення державного нагляду (контролю) у сфері туризму та курортів).

4. Повноваження ДАРТ, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 р. № 1162.

5. Організаційна структура апарату управління ДАРТ.

Мета: З'ясувати повноваження Державного агентства розвитку туризму України (ДАРТ) як центрального органу виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики і який реалізує державну політику у сфері туризму та курортів (крім здійснення державного нагляду (контролю) у сфері туризму та курортів).

Норма часу: 6 год.

Питання для обговорення:

1. Охарактеризуйте процес утворення ДАРТ у складі МКП.
2. Яка мета створення ДАРТ?
3. Яким чином ДАРТ забезпечує стан публічного управління в духовній сфері та в сфері культури?
4. Які повноваження ДАРТ, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 р. № 1162, є, на Вашу думку, самими важливими?
5. Які основні завдання ДАРТ передбачені в Положенні про діяльність цього органу (постанова Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 р. № 1162)?

Список використаних джерел та літератури.

1. Звіряка А. І. Досвід паспортизації об'єктів культурної спадщини Національного заповідника «Батьківщина Тараса Шевченка». Праці НДІПД. Вип. 2. Київ : АртЕк, 2006. С.115–125.
2. Зелений В. Туризм як складова економічного розвитку малих історичних міст. Актуальні пробл. держ. упр.: Зб. наук. пр. ДРІДУ НАДУ. Вип. 4 (26). 2006. С. 247–254.
3. Зелений В. Туризм як складова економічного розвитку малих історичних міст / В. Зелений // Актуальні пробл. держ. упр. : Зб. наук. пр. ДРІДУ НАДУ. Вип. 4 (26). 2006. С. 247–254.
4. Тертичка В. В. Державна політика : аналіз та здійснення в Україні. – К. : Основи, 2002. – 750 с.
5. Україна : стратегічні пріоритети (аналітичні записки) / За заг. ред. О. С. Власюка. – К. : НІСД, 2006. – 576 с.
6. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30.

Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

7. Про свободу совісті та релігійні організації : Закон України від 23.04.1991 № 987-12. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/987-12>. (дата звернення: 25.01.2021).

8. Про культуру : Закон України від 14.12.2010 № 2778-17. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2778-17>. (дата звернення: 25.01.2021).

9. Деякі питання діяльності Державне агентство розвитку туризму України : Постанова Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 р. № 1162. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1162-2019-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

Тема 9. Державна інспекція культурної спадщини України.

1. Процес утворення Державної інспекції культурної спадщини України (ДІС) у складі МКІП.

2. Нормативно-правове забезпечення діяльності ДІС.

3. ДІС є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики і який реалізує державну політику із здійснення контролю у сфері охорони культурної спадщини.

4. Повноваження ДІС, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від ДІС.

5. Організаційна структура апарату управління ДІС.

Мета: З'ясувати повноваження Державної інспекції культурної спадщини України (ДІС) як центрального органу виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики і який реалізує державну політику із здійснення контролю у сфері охорони культурної спадщини.

Норма часу: 6 год.

Питання для обговорення:

1. Охарактеризуйте процес утворення ДІС у складі МКІП.
2. Яка мета створення ДІС?

3. Яким чином ДІС забезпечує стан публічного управління в духовній сфері та в сфері культури?

4. Які повноваження ДІС, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 р. № 1185, є, на Вашу думку, самими важливими?

5. Які основні завдання ДАРТ передбачені в Положенні про діяльність цього органу (постанова Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 р. № 1185)?

Список використаних джерел та літератури.

1. Абрамов В. І. Духовність суспільства : методологія системного вивчення. Київ : Вид-во КНЕУ, 2004. 236 с.

2. Звіряка А. І. Досвід паспортизації об'єктів культурної спадщини Національного заповідника «Батьківщина Тараса Шевченка». Праці НДІПД. Вип. 2. Київ : АртЕк, 2006. С.115–125.

3. Тертичка В. В. Державна політика : аналіз та здійснення в Україні. – К. : Основи, 2002. – 750 с.

4. Україна : стратегічні пріоритети (аналітичні записки) / За заг. ред. О. С. Власюка. – К. : НІСД, 2006. – 576 с.

5. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

6. Про культуру : Закон України від 14.12.2010 № 2778-17. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2778-17>. (дата звернення: 25.01.2021).

7. Про затвердження положень про деякі центральні органи виконавчої влади у сфері культури та внесення змін до Положення про Міністерство культури, молоді та спорту України : Постанова Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 р. № 1185. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1185-2019-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

3. Тематика самостійної роботи

Таблиця 1.

Розподіл годин самостійної роботи студентів

№ з/п	Види навчальної діяльності	Обсяг часу, годин	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
1	2	3	4
1	Опрацювання лекційного матеріалу	30	20
2	Підготовка до практичних занять		
3	Самостійна робота (опрацювання окремих частин тем програм, які не викладаються на лекціях)	40	80
4	Підготовка до контрольних заходів	8	10
6	Разом	78	110

Під час виконання самостійної роботи студенти поглиблюють отримані знання та самостійно вивчають матеріали окремих тем (для заочної форми навчання) шляхом опрацювання відповідної літератури, здійснюють підготовку до практичних занять та залікових модулів (див. табл. 2).

Таблиця 2.

Завдання для самостійної роботи

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна форма	заочна форма
1	2	3	4
1	Тема 1. Сутність, зміст та складові публічного управління в духовній та культурній сферах життя суспільства.	14	19
2	Тема 2. Публічне управління в духовно-культурній сфері суспільства: інституційний аспект. Міністерство культури та інформаційної політики України.	12	17
3	Тема 3. Центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується через Міністра культури та інформаційної політики. Державна служба України з етнополітики та свободи совісті.	12	17

Продовження Таблиці 2.

4	Тема 4. Державне агентство України з питань кіно.	12	17
5	Тема 5. Державний комітет телебачення і радіомовлення України.	12	17
6	Тема 6. Український інститут національної пам'яті.	12	17
7	Тема 7. Державне агентство з питань мистецтв та мистецької освіти.	12	17
8	Тема 8. Державне агентство розвитку туризму України.	12	17
9	Тема 9. Державна інспекція культурної спадщини України	12	17
Разом		98,0	138,0

Підготовка та організація самостійної роботи студентів

Тема 1. Сутність, зміст та складові публічного управління в духовній та культурній сферах життя суспільства.

Питання для перевірки знань студентів методом опитування

1. Поняття публічного управління в духовно-культурній сфері, його сутність та зміст.
2. Складові розвитку держави в сферах духовності та культури.
3. Цілі духовного та культурного розвитку, засоби та методи їх досягнення.
4. Особливості публічного управління в духовно-культурній сфері.

Питання для самостійного опрацювання

1. Дайте визначте поняття «розвиток».
2. В чому полягає сутність понять «розвиток в духовній сфері», «розвиток в сфері культури», «публічне управління в духовно-культурній сфері».
3. Сформулюйте основні складові компоненти «публічного управління в духовно-культурній сфері».
4. Що впливає на стан розвиток суспільства в духовній сфері. Що потрібно для того, щоб цей стан покращувався? Що держава повинна робити для цього?
5. Чи впливають позитивні зрушення в духовній сфері і як саме на стан економічного і соціального розвитку суспільства?
6. Яким чином зміни (як позитивні так і негативні) в духовній сфері суспільства впливають на сферу культури?

Тема 2. Публічне управління в духовно-культурній сфері суспільства: інституційний аспект. Міністерство культури та інформаційної політики України.

Питання для перевірки знань студентів методом опитування

1. Міністерство культури та інформаційної політики України (МКІП) є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах культури, державної мовної політики, популяризації України у світі, державного іномовлення, інформаційного суверенітету та інформаційної безпеки, а також забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах кінематографії, відновлення та збереження національної пам'яті, міжнаціональних відносин, релігії та захисту прав національних меншин в Україні, мистецтв, охорони культурної спадщини, музейної справи, вивезення, ввезення і повернення культурних цінностей.

2. МКІП є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері телебачення і радіомовлення, інформаційній та видавничій сфері, у сфері туризму та курортів (крім здійснення державного нагляду (контролю) у сфері туризму та курортів).

3. Нормативно-правове забезпечення процесу створення МКІП.

4. Організаційна структура МКІП.

5. Повноваження МКІП згідно Положення про Міністерство культури та інформаційної політики України (постанова Кабінету Міністрів України від 16.10.2019 р. № 885).

6. Центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується через МКІП.

Питання для самостійного опрацювання

1. У чому полягає зміст положень абзаців 1-3 п. 1 Положення про Міністерство культури та інформаційної політики України згідно постанови Кабінету Міністрів України від 16.10.2019 р. № 885?

2. Якими нормативно-правовими актами у своїй діяльності керується МКІП?

3. Дайте характеристику організаційній структурі апарату МКІП.

4. Які повноваження МКІП передбачено у постанові Кабінету Міністрів України від 16.10.2019 р. № 885?

5. Назвіть Центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується через МКП.

Тема 3. Центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується через Міністра культури та інформаційної політики. Державна служба України з етнополітики та свободи совісті.

Питання для перевірки знань студентів методом опитування

1. Процес утворення Державної служби України з етнополітики та свободи совісті у складі МКП.
2. Нормативно-правове забезпечення діяльності Державної служби України з етнополітики та свободи совісті.
3. Державна служба України з етнополітики та свободи совісті (ДЕСС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики і який реалізує державну політику у сфері міжнаціональних відносин, релігії та захисту прав національних меншин в Україні.
4. Повноваження ДЕСС, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 р. № 812.
5. Організаційна структура апарату управління ДЕСС.

Питання для самостійного опрацювання

1. Охарактеризуйте процес утворення Державної служби України з етнополітики та свободи совісті у складі МКП.
2. Яка мета створення ДЕСС?
3. Яким чином ДЕСС забезпечує стан публічного управління в духовній сфері та в сфері культури?
4. Які повноваження ДЕСС, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 р. № 812, є, на Вашу думку, самими важливими?
5. Які основні завдання ДЕСС передбачені в Положенні про діяльність цього органу (постанова Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 р. № 812)?

Тема 4. Державне агентство України з питань кіно.

Питання для перевірки знань студентів методом опитування

1. Процес утворення Державного агентства України з питань кіно (Держкіно) у складі МКІП.
2. Нормативно-правове забезпечення діяльності Держкіно.
3. Держкіно є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики і який реалізує державну політику у сфері кінематографії.
4. Повноваження Держкіно, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 17.07.2014 р. № 277.
5. Організаційна структура апарату управління Держкіно.

Питання для самостійного опрацювання

1. Охарактеризуйте процес утворення Держкіно у складі МКІП.
2. Яка мета створення Держкіно?
3. Яким чином Держкіно забезпечує стан публічного управління в духовній сфері та в сфері культури?
4. Які повноваження Держкіно, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 17.07.2014 р. № 277, є, на Вашу думку, самими важливими?
5. Які основні завдання Держкіно передбачені в Положенні про діяльність цього органу (постанова Кабінету Міністрів України від 17.07.2014 р. № 277)?

Тема 5. Державний комітет телебачення і радіомовлення України.

Питання для перевірки знань студентів методом опитування

1. Процес утворення Державного комітет телебачення і радіомовлення України (Держкомтелерадіо) у складі МКІП.
2. Нормативно-правове забезпечення діяльності Держкомтелерадіо.
3. Держкомтелерадіо є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики.
4. Повноваження Держкомтелерадіо, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 р. № 341.
5. Організаційна структура апарату управління Держкомтелерадіо.

Питання для самостійного опрацювання

1. Охарактеризуйте процес утворення Держкомтелерадіо у складі МКІП.
2. Яка мета створення Держкомтелерадіо?
3. Яким чином Держкомтелерадіо забезпечує стан публічного управління в духовній сфері та в сфері культури?
4. Які повноваження Держкомтелерадіо, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 р. № 341, є, на Вашу думку, самими важливими?
5. Які основні завдання Держкомтелерадіо передбачені в Положенні про діяльність цього органу (постанова Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 р. № 341)?

Тема 6. Український інститут національної пам'яті.

Питання для перевірки знань студентів методом опитування

1. Процес утворення Українського інституту національної пам'яті (Інститут) у складі МКІП.
2. Нормативно-правове забезпечення діяльності Інституту.
3. Держкомтелерадіо є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики і який реалізує державну політику у сфері відновлення та збереження національної пам'яті Українського народу.
4. Повноваження Інституту, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 12.11.2014 р. № 684.
5. Організаційна структура апарату управління Інституту.

Питання для самостійного опрацювання

1. Охарактеризуйте процес утворення Українського інституту національної пам'яті у складі МКІП.
2. Яка мета створення Інституту?
3. Яким чином Інститут забезпечує стан публічного управління в духовній сфері та в сфері культури?
4. Які повноваження Інституту, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 12.11.2014 р. № 684, є, на Вашу думку, самими важливими?
5. Які основні завдання Інституту передбачені в Положенні про діяльність цього органу (постанова Кабінету Міністрів України від 12.11.2014 р. № 684)?

Тема 7. Державне агентство з питань мистецтв та мистецької освіти.

Питання для перевірки знань студентів методом опитування

1. Процес утворення Державного агентства з питань мистецтв та мистецької освіти (Держмистецтв) у складі МКІП.
2. Нормативно-правове забезпечення діяльності Держмистецтв.
3. Держмистецтв є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики і який реалізує державну політику у сфері мистецтв та спеціалізованої мистецької освіти.
4. Повноваження Держмистецтв, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 27.05.2020 р. № 434.
5. Організаційна структура апарату управління Держмистецтв.

Питання для самостійного опрацювання

1. Охарактеризуйте процес утворення Держмистецтв у складі МКІП.
2. Яка мета створення Держмистецтв?
3. Яким чином Держмистецтв забезпечує стан публічного управління в духовній сфері та в сфері культури?
4. Які повноваження Держмистецтв, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 27.05.2020 р. № 434, є, на Вашу думку, самими важливими?
5. Які основні завдання Держмистецтв передбачені в Положенні про діяльність цього органу (постанова Кабінету Міністрів України від 27.05.2020 р. № 434)?

Тема 8. Державного агентства розвитку туризму України.

Питання для перевірки знань студентів методом опитування

1. Процес утворення Державного агентства розвитку туризму України (ДАРТ) у складі МКІП.
2. Нормативно-правове забезпечення діяльності ДАРТ.
3. ДАРТ є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України

через Міністра культури та інформаційної політики і який реалізує державну політику у сфері туризму та курортів (крім здійснення державного нагляду (контролю) у сфері туризму та курортів).

4. Повноваження ДАРТ, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 р. № 1162.

5. Організаційна структура апарату управління ДАРТ.

Питання для самостійного опрацювання

1. Охарактеризуйте процес утворення ДАРТ у складі МКП.

2. Яка мета створення ДАРТ?

3. Яким чином ДАРТ забезпечує стан публічного управління в духовній сфері та в сфері культури?

4. Які повноваження ДАРТ, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 р. № 1162, є, на Вашу думку, самими важливими?

5. Які основні завдання ДАРТ передбачені в Положенні про діяльність цього органу (постанова Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 р. № 1162)?

Тема 9. Державна інспекція культурної спадщини України.

Питання для перевірки знань студентів методом опитування

1. Процес утворення Державної інспекції культурної спадщини України (ДІС) у складі МКП.

2. Нормативно-правове забезпечення діяльності ДІС.

3. ДІС є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра культури та інформаційної політики і який реалізує державну політику із здійснення контролю у сфері охорони культурної спадщини.

4. Повноваження ДІС, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від ДІС.

5. Організаційна структура апарату управління ДІС.

Питання для самостійного опрацювання

1. Охарактеризуйте процес утворення ДІС у складі МКП.

2. Яка мета створення ДІС?

3. Яким чином ДІС забезпечує стан публічного управління в духовній сфері та в сфері культури?

4. Які повноваження ДІС, передбачені в постанові Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 р. № 1185, є, на Вашу думку, самими важливими?

5. Які основні завдання ДАРТ передбачені в Положенні про діяльність цього органу (постанова Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 р. № 1185)?

3. Методи навчання

Самостійна робота студентів передбачає наступні методи навчання:

- консультативну роботу;
- підготовку і презентацію проблемної лекції;
- підготовку і презентацію міні-лекції;
- підготовка бібліографії;
- підготовку і презентацію реферату;
- підготовка тестів з визначеної теми;
- складання комплексного кросворду;
- завдання для індивідуальної роботи студентів.

Методи контролю

Поточний контроль знань студентів з навчальної дисципліни проводиться в письмовій формі. Контрольні завдання за змістовним модулем включають тестові питання.

Контроль самостійної роботи проводиться:

- з лекційного матеріалу – шляхом перевірки конспектів;
- з практичних занять – з допомогою перевірки виконаних завдань;
- за індивідуальним дослідним завданням – з допомогою перевірки та захисту звіту про самостійну роботу.

Усі форми контролю включено до 100-бальної шкали оцінки.

Розподіл балів, що отримують студенти

Розподіл балів, що присвоюються студентам для заліку представлено в табл. 3. Шкала оцінювання представлена в табл.4.

Таблиця 4.

Розподіл балів за формами контролю

Поточний контроль та самостійна робота									Підсум- ковий контроль (залік)	Сума
Змістовий модуль № 1					Змістовий модуль № 2					
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	40	100
10	6	6	6	8	6	6	6	6		

T – тема лекційного заняття.

Підсумкове оцінювання знань магістрів проводиться за шкалою, що наведена у табл. 5.

Таблиця 5.

Шкала оцінювання

Кількість набраних балів студентом	Оцінка за національною шкалою
90-100 балів	відмінно
82-89 балів	добре
74-81 балів	добре
64-73 балів	задовільно
60-63 балів	задовільно
35-59 балів	незадовільно з можливістю повторного складання
1-34 балів	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням курсу

4.Тестова програма дисципліни «Публічне управління в духовно-культурній сфері»

1. Завданнями Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» є:

- a) гарантування права на свободу совісті громадянам України та здійснення цього права;
- b) гарантування права громадянам України та здійснення цього права;
- c) гарантування свободи совісті та здійснення цього права;
- d) свободу совісті громадянам України та здійснення цього права;
- e) гарантування права на свободу совісті громадянам усіх країн;

2. В Україні усі правовідносини, пов'язані із свободою совісті і діяльністю релігійних організацій, регулюються законодавством України. Законодавство України про свободу совісті та релігійні організації складається з:

- a) цього Закону та інших законодавчих актів України, виданих відповідно до нього.
- b) Закону та інших правових документів.
- c) цього Закону та інших паперів, виданих відповідно до нього
- d) цього Закону та законодавчих актів світу.
- e) цього Закону та інших.

3. Кожному громадянину в Україні гарантується право на свободу совісті. Це право включає :

- a) свободу мати, приймати і змінювати релігію або переконання за своїм вибором і свободу одноособово чи разом з іншими сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати ніякої, відправляти релігійні культи, відкрито виражати і вільно поширювати свої релігійні або атеїстичні переконання
- b) свободу мати, відправляти релігійні культи, відкрито виражати і вільно поширювати свої релігійні або атеїстичні переконання
- c) приймати і змінювати релігію або переконання за своїм вибором і свободу одноособово чи разом з іншими сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати ніякої, відкрито виражати і невільно поширювати свої релігійні або атеїстичні переконання
- d) відкрито виражати і вільно поширювати свої релігійні або атеїстичні переконання свободу мати, приймати і змінювати всю релігію або переконання за своїм вибором і свободу одноособово чи разом з іншими сповідувати цю релігію або не сповідувати ніякої, відправляти релігійні культи, відкрито виражати і поширювати свої

релігійні або атеїстичні переконання

4. Громадяни України є рівними перед законом і мають

- a) рівні права в усіх галузях економічного, політичного, соціального і культурного життя незалежно від їх ставлення до релігії. В офіційних документах ставлення громадянина до релігії не вказується.
- b) рівні права в усіх галузях економіки. В офіційних документах ставлення громадянина до релігії не вказується.
- c) не рівні права в усіх галузях економічного, політичного, соціального і культурно незалежного від їх ставлення до релігії. В офіційних документах ставлення громадянина до релігії не вказується.
- d) рівні права в усіх галузях економічного, соціального і активного життя незалежно від їх ставлення до релігії. В офіційних документах ставлення громадянина до релігії не вказується.
- e) рівні в усіх права в усіх галузях економічного, політичного, соціального і культурного життя залежно від їх ставлення до релігії. В офіційних документах ставлення громадянина до релігії не вказується.

5. В Україні здійснення державної політики щодо релігії і церкви належить виключно

- a) до відання України.
- b) до законодавчих актів.
- c) до правових актів.
- d) до законів України
- e) законів.

6. Релігійні організації не виконують

- a) державних функцій.
- b) правові норми.
- c) підзаконні функції.
- d) своїх обов'язків.
- e) усіх нормативних актів.

7. Релігійні організації не беруть участі у

- a) діяльності політичних партій і не надають політичним партіям фінансової підтримки, не висувують кандидатів до органів державної влади, не ведуть агітації або фінансування виборчих кампаній кандидатів до цих органів.
- b) діяльності політичних партій і надають політичним партіям фінансової підтримки, не ведуть агітації або фінансування виборчих кампаній кандидатів до цих органів
- c) державних функціях.
- d) агітаціях або фінансуванні виборчих кампаній кандидатів до цих

органів.

8. Державна система освіти в Україні відокремлена від церкви (релігійних організацій), має...

- a) світський характер. Доступ до різних видів і рівнів освіти надається громадянам незалежно від їх ставлення до релігії.
- b) Доступ до різних видів і рівнів освіти надається громадянам незалежно від їх ставлення до релігії.
- c) особливий характер. Доступ до усіх видів і рівнів освіти надається громадянам залежно від їх ставлення до релігії.
- d) цікавий характер. Доступ до різних рівнів освіти надається громадянам незалежно від їх ставлення до релігії.
- e) характер. Доступ до майже всіх видів і рівнів освіти надається громадянам незалежно від їх ставлення до релігії.

9. Релігійні організації в Україні утворюються з метою...?

- a) задоволення релігійних потреб громадян сповідувати і поширювати віру і діють відповідно до своєї ієрархічної та інституційної структури, обирають, призначають і замінюють персонал згідно із своїми статутами (положеннями).
- b) облаштуванням релігійних потреб громадян сповідувати і не поширювати віру і діють відповідно до своєї ієрархічної та інституційної структури, обирають, призначають і замінюють персонал згідно із своїми статутами (положеннями).
- c) задоволення релігійних потреб громадян сповідувати і поширювати віру .
- d) ієрархічної та інституційної структури, обирають, призначають і замінюють персонал згідно із своїми статутами (положеннями).
- e) поширення віри

10. Релігійна громада є:

- a) місцевою релігійною організацією віруючих громадян одного й того ж культу, віросповідання, напрямку, течії або толку, які добровільно об'єдналися з метою спільного задоволення релігійних потреб.
- b) релігійною організацією віруючих громадян культу, віросповідання, напрямку, течії або толку, які добровільно об'єдналися з метою спільного задоволення релігійних потреб.
- c) релігійною організацією віруючих громадян культу, віросповідання, напрямку, течії або толку, які не добровільно об'єдналися з метою спільного релігійних потреб.
- d) релігійною організацією не віруючих громадян культу, напрямку,

течії або толку, які не добровільно об'єдналися з метою спільного релігійних потреб.

е) не релігійною організацією віруючих громадян культу, віросповідання, напряму, течії або, які не добровільно об'єдналися з метою спільного релігійних потреб.

11. Релігійні управління і центри мають право відповідно до своїх зареєстрованих статутів (положень) засновувати?

а) монастирі, релігійні братства, місіонерські товариства (місії), які діють на підставі своїх статутів (положень), що реєструються у порядку, встановленому статтею 14 цього Закону.

б) монастирі, релігійні братства, місіонерські товариства (місії), які діють на підставі своїх статутів (положень), що реєструються у порядку, встановленому статтею 19 цього Закону.

с) монастирі, релігійні братства, місіонерські товариства, які діють на підставі своїх статутів , що реєструються у порядку, встановленому статтею 14 цього Закону.

д) релігійні братства, місіонерські товариства (місії), монастирі, які діють на підставі своїх статутів (положень), що реєструються у журналі, встановленому статтею 19 цього Закону.

е) місіонерські товариства , які діють на підставі своїх статутів , що реєструються у порядку, встановленому статтею 17 цього Закону.

12. Релігійні управління і центри відповідно до своїх зареєстрованих статутів (положень) мають право створювати ?

а) духовні навчальні заклади для підготовки священнослужителів і служителів інших необхідних їм релігійних спеціальностей. Духовні навчальні заклади діють на підставі своїх статутів (положень), що реєструються у порядку, встановленому статтею 14 цього Закону.

б) духовні навчальні заклади.

с) духовні навчальні заклади для підготовки священнослужителів і служителів інших необхідних їм релігійних спеціальностей. Духовні навчальні заклади діють на підставі своїх статутів .

д) духовні навчальні школи для підготовки священнослужителів і служителів інших необхідних їм релігійних спеціальностей. Духовні навчальні заклади діють на підставі своїх статутів

е) духовні навчальні заклади для підготовки служителів інших обхідних їм релігійних спеціальностей. Духовні навчальні заклади діють на підставі своїх статутів

13. Релігійна організація визнається юридичною особою з дня її

а) державної реєстрації.

- b) Започаткування
- c) Відкриття
- d) Реєстрації
- e) початку роботи

14. Для реєстрації статуту (положення) релігійної громади громадяни в кількості не менше десяти чоловік, які утворили її і досягли..?

- a) 18-річного віку, подають заяву та статут (положення) на реєстрацію до обласної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, а в Автономній Республіці Крим - до Ради міністрів Автономної Республіки Крим.
- b) 16-річного віку, подають заяву та статут (положення) на реєстрацію до обласної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, а в Автономній Республіці Крим - до Ради міністрів Автономної Республіки Крим.
- c) 20-річного віку, подають заяву та статут (положення) на реєстрацію до обласної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.
- d) 25-річного віку, подають заяву та статут на реєстрацію до обласної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, а в Автономній Республіці Крим - до Ради міністрів Автономної Республіки Крим.
- e) 13-річного віку, подають заяву та статут (положення) на реєстрацію до обласної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, а в Автономній Республіці Крим

15. У реєстрації статуту (положення) релігійної організації може бути..?

- a) відмовлено, якщо її статут (положення) або діяльність суперечать чинному законодавству.
- b) погоджено, якщо її статут (положення) або діяльність не суперечать чинному законодавству.
- c) ухвалено, якщо її статут або діяльність не суперечать чинному законодавству.
- d) не схвалено Президентом, якщо її статут або діяльність суперечать чинному законодавству.
- e) відмовлено, якщо її статут або діяльність не суперечать чинному законодавству.

16. Діяльність релігійної організації може бути припинено?

- a) у зв'язку з її реорганізацією (поділом, злиттям, приєднанням) або

ліквідацією.

b) у зв'язку з розпадом.

c) згідно закону.

d) у зв'язку з поділом

e) ліквідацією

17. Релігійні організації у порядку, визначеному чинним законодавством, мають право для виконання своїх статутних завдань....?

a) засновувати видавничі, поліграфічні, виробничі, реставраційно-будівельні, сільськогосподарські та інші підприємства, а також добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), які мають право юридичної особи.

b) засновувати поліграфічні, виробничі, реставраційно-будівельні, сільськогосподарські та інші підприємства, а також добродійні закладу, які мають право юридичної особи.

c) засновувати виробничі, реставраційно-будівельні, сільськогосподарські та інші підприємства, а також добродійні заклади, які мають право юридичної особи.

d) засновувати реставраційно-будівельні, сільськогосподарські та інші підприємства, а також добродійні заклади, які мають право юридичної особи.

e) не засновувати видавничі, поліграфічні, виробничі, реставраційно-будівельні, сільськогосподарські та інші підприємства, а також добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), які мають право юридичної особи.

18. Громадяни та релігійні організації мають право на ?

a) придбання, володіння і використання релігійної літератури мовою на свій вибір, а також інших предметів й матеріалів релігійного призначення.

b) володіння і використання релігійної літератури мовою, а також інших предметів й матеріалів релігійного призначення.

c) придбання, використання релігійної літератури мовою на свій вибір.

d) придбання і використання релігійної літератури мовою на свій вибір, а також предметів й матеріалів релігійного призначення.

e) придбання та володіння матеріалів релігійного призначення.

19. При релігійних організаціях можуть утворюватися?

a) товариства, братства, асоціації, інші об'єднання громадян для здійснення добродійництва, вивчення та розповсюдження релігійної літератури та іншої культурно-освітньої діяльності.

- b) братства, асоціації, інші об'єднання громадян для здійснення добродійництва.
- c) асоціації, товариства, братства, вивчення та розповсюдження релігійної літератури та іншої культурно-освітньої діяльності.
- d) асоціації, товариства, братства, інші об'єднання громадян для здійснення добродійництва, вивчення та розповсюдження релігійної літератури та іншої культурно-освітньої діяльності.
- e) вивчення та розповсюдження релігійної літератури та іншої культурно-освітньої діяльності, товариства, братства, асоціації, інші об'єднання громадян для здійснення добродійництва.

20. Релігійні організації і віруючі, одноосібно або разом з іншими, мають право ?

- a) встановлювати і підтримувати міжнародні зв'язки та прямі особисті контакти, включаючи виїзд за кордон для паломництва, участі в зборах та релігійних заходах.
- b) підтримувати і встановлювати міжнародні зв'язки та прямі особисті контакти, включаючи виїзд за кордон для паломництва, участі в зборах та релігійних заходах.
- c) підтримувати міжнародні зв'язки та прямі особисті контакти, включаючи виїзд за кордон для паломництва, участі в зборах та релігійних заходах.
- d) підтримувати міжнародні зв'язки та прямі особисті контакти, включаючи виїзд за кордон для паломництва, участі в зборах та релігійних заходах.
- e) підтримувати і встановлювати міжнародні зв'язки та прямі особисті контакти.

21. Яке завдання Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації»?

- a) гарантування права на свободу совісті громадянам України та здійснення цього права;
- b) представництво інтересів молодіжного руху України в стосунках з органами вищої державної влади;
- c) репрезентація молодіжного руху України на міжнародному рівні;
- d) координація діяльності громадських молодіжних та дитячих організацій України.
- e) всі відповіді вірні.

22. Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» було прийнято:

- a) 23 квітня 1991

- b) 23 квітня 2018
- c) 23 квітня 2017
- d) 23 квітня 2016
- e) всі відповіді правильні

23. Чим регулюються в Україні усі правовідносини, пов'язані із свободою совісті і діяльністю релігійних організацій?

- a) законодавством України
- b) нічим
- c) президентом
- d) міністром фінансів
- e) не має правильної відповіді

24. Виберіть правильне твердження:

- a) В Україні усі правовідносини, пов'язані зі свободою совісті та діяльністю релігійних організацій, регулюються законодавством України.
- b) В Україні усі правовідносини, пов'язані зі свободою совісті та діяльністю релігійних організацій, не регулюються законодавством України.
- c) В Україні не всі правовідносини, пов'язані зі свободою совісті та діяльністю релігійних організацій, регулюються законодавством України.
- d) В Україні деякі правовідносини, пов'язані зі свободою совісті та діяльністю релігійних організацій, регулюються законодавством України.
- e) не має правильної відповіді

25. Закон України «Про свободу совісті та релігійні організації» включає:

- a) свободу мати, приймати і змінювати релігію або переконання за своїм вибором і свободу одноособово чи разом з іншими сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати ніякої, відправляти релігійні культи, відкрито виражати і вільно поширювати свої релігійні або атеїстичні переконання.
- b) Представництво інтересів молодіжного руху України в стосунках з органами вищої державної влади;
- c) Репрезентація молодіжного руху України на міжнародному рівні;
- d) Координація діяльності громадських молодіжних та дитячих організацій України.
- e) немає правильної відповіді

5. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Методичне забезпечення

1. Силабус (06-14-49S) навчальної дисципліни «Публічне управління в духовно-культурній сфері» для здобувачів вищої освіти ступеня «бакалавр», які навчаються за освітньо-професійною програмою «Публічне управління та адміністрування» спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування». Рівне : НУВГП. 2021. 14 с.

Базова

1. Абрамов В. І. Духовність суспільства : методологія системного вивчення. Київ : Вид-во КНЕУ, 2004. 236 с.
2. Антонюк О. В. Основи етнополітики : навч. посіб. Київ : МАУП, 2005. 432 с.
3. Здіорук С. І. Суспільно-релігійні відносини: виклики Україні XXI століття. Київ : Знання, 2005. 552 с.
4. Іванівський В. В. Телерадіопростір регіонів України : проблеми та перспективи розвитку на шляху до інформаційного суспільства. *Вісн. Житомир. держ. ім. І. Франка*. 2007. Вип. 31. С. 16–20.
5. Котигоренко В. Етнічні конфлікти і протистояння в сучасній Україні : політологічний концепт. Київ : Світогляд, 2004. – 722 с.
6. Луценко В. В. Формування та реалізація державної політики у сфері релігіїв умовах європейської інтеграції України : дис. ... канд. держ. упр. : 25.00.02. Київ : Національна академія державного управління при Президентові України, 2019. URL: <http://academy.gov.ua/pages/dop/138/files/e00e5620-eee7-4467-ac86-13c5b4db6269.pdf>.
7. Здіорук С. І. Завдання гуманітарної політики України в контексті сучасних політичних реалій. Україна: стратегічні пріоритети, аналітичні оцінки - 2005 / За ред. О. С. Власюка. Київ : Знання, 2005. С. 372–390.
8. Звіряка А. І. Досвід паспортизації об'єктів культурної спадщини Національного заповідника «Батьківщина Тараса Шевченка». Праці НДІПД. Вип. 2. Київ : АртЕк, 2006. С.115–125.
9. Зелений В. Туризм як складова економічного розвитку малих історичних міст. Актуальні пробл. держ. упр.: Зб. наук. пр. ДРІДУ НАДУ. Вип. 4 (26). 2006. С. 247–254.
10. Зелений В. Туризм як складова економічного розвитку малих

історичних міст / В. Зелений. *Актуальні пробл. держ. упр.* : Зб. наук. пр. ДРІДУ НАДУ. Вип. 4 (26). 2006. С. 247–254.

11. Попок А. А. Закордонне українство як об'єкт державної політики. Київ, 2007.

12. Тертичка В. В. Державна політика : аналіз та здійснення в Україні. Київ : Основи, 2002. 750 с.

13. Україна : стратегічні пріоритети (аналітичні записки) / За заг. ред. О. С. Власюка. Київ : НІСД, 2006. 576 с.

14. Дробко Е. В., Іващук Т. М. Удосконалення організаційного механізму взаємодії органів державної влади та церкви в сфері реалізації свободи совісті та віросповідання в Україні. *Державне управління: удосконалення та розвиток* : електрон. науков. фах. вид. 2014. 12. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=793>. (дата звернення: 25.01.2021).

15. Дробко Е. В. Світова практика побудови моделей державно-конфесійних відносин – досвід для України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2015. № 2. С. 108–111. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/2_2015/25.pdf. (дата звернення: 25.01.2021).

16. Дробко Е. В. Побудова партнерської моделі державно-конфесійних відносин в Україні — практичний аспект. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2015. № 1. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=806>.

17. Дробко Е. В. Трудова міграція та українська діаспора за кордоном. *Університетські наукові записки*. Хмельницький : Хмельницький університет управління та права, 2006. № 2 (18). С. 302–309.

18. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

19. Про свободу совісті та релігійні організації : Закон України від 23.04.1991 № 987-12. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/987-12>. (дата звернення: 25.01.2021).

20. Про культуру : Закон України від 14.12.2010 № 2778-17. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2778-17>. (дата звернення: 25.01.2021).

21. Про утворення Державної служби України з етнополітики та свободи совісті : Постанова Кабінету Міністрів України від 12.06.2019

р. № 503. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/503-2019-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

22. Про затвердження Положення про Державну службу України з етнополітики та свободи совісті та внесення змін до Положення про Міністерство культури України : Постанова Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 р. № 812. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/812-2019-%D0%BF#n9>. (дата звернення: 25.01.2021).

23. Деякі питання діяльності Міністерства культури та інформаційної політики : Постанова Кабінету Міністрів України від 16.10.2019 р. № 885. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/885-2019-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

24. Структура апарату Міністерства культури та інформаційної політики України : наказ Міністерства культури та інформаційної політики України від 08.08.2020 № 2025 р. URL: <https://mkip.gov.ua/files/pdf/Doc1.pdf>. (дата звернення: 25.01.2021).

25. Керівництво Міністерства культури та інформаційної політики України. URL: <https://mkip.gov.ua/content/komanda.html>. (дата звернення: 25.01.2021).

26. Центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується через Міністра культури та інформаційної політики. URL: <https://mkip.gov.ua/content/covv.html>. (дата звернення: 25.01.2021).

27. Про затвердження Положення про Державне агентство України з питань кіно : Постанова Кабінету Міністрів України від 17 липня 2014 р. № 277 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/277-2014-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

28. Про затвердження Положення про Державний комітет телебачення і радіомовлення України : Постанова Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 р. № 341. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/341-2014-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021)

29. Структура апарату Українського інституту національної пам'яті. URL: <https://uin.gov.ua/pro-institut/komanda/aparat-institutu>. (дата звернення: 25.01.2021).

30. Деякі питання Українського інституту національної пам'яті : Постанова Кабінету Міністрів України від 12.11.2014 р. № 684. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/684-2014-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

31. Деякі питання діяльності центральних органів виконавчої влади у сфері культури : Постанова Кабінету Міністрів України від 27.05.2020 р. № 434. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/434-2020-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

32. Деякі питання діяльності Державне агентство розвитку туризму України : Постанова Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 р. № 1162. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1162-2019-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

33. Питання утворення деяких центральних органів виконавчої влади : Постанова Кабінету Міністрів України від 04.12.2019 р. № 995. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995-2019-%D0%BF#Text>. (дата звернення: 25.01.2021).

Інформаційні ресурси

1. Офіційний Web-сайт Верховної Ради України. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/a#Find> (дата звернення 25.01.2021).

2. Офіційний Web-сайт Президента України. URL: <http://www.president.gov.ua/> (дата звернення 25.01.2021).

3. Офіційний Web-сайт Кабінету Міністрів України. URL: <http://www.kmu.gov.ua/> (дата звернення 25.01.2021).

4. Офіційний Web-сайт Міністерства культури та інформаційної політики України URL: <https://mkip.gov.ua/content/2021-rik.html>. (дата звернення: 25.01.2021).

5. Офіційний Web-сайт Державної служби України з етнополітики та свободи совісті (ДЕСС). URL: <https://dess.gov.ua/> (дата звернення: 25.01.2021).

6. Офіційний Web-сайт Державного агентства України з питань кіно. URL: <https://usfa.gov.ua/> (дата звернення: 25.01.2021).

7. Офіційний Web-сайт Державного комітету телебачення і радіомовлення України. URL: <http://comin.kmu.gov.ua/> (дата звернення: 25.01.2021).

8. Офіційний Web-сайт Українського інституту національної пам'яті. URL: <https://uinp.gov.ua/> (дата звернення: 25.01.2021).

9. Офіційний Web-сайт Державного агентства України з питань мистецтв та мистецької освіти. URL: <https://cutt.ly/bkb6nv0>. (дата звернення: 25.01.2021).

10. Офіційний Web-сайт Державного агентства розвитку туризму України. URL: <https://www.facebook.com/DARTUkraine/> (дата звернення: 25.01.2021).

11. Наукова бібліотека НУВГП (м. Рівне, вул. Олекси Новака, 75).
URL: http://nuwm.edu.ua/MySql/page_lib.php (дата звернення
25.01.2021).